

ΙΕΡΟΓΛΥΦΙΚΑ.

«ΕΝ τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ τῆς βασιλείας Ροβοάμ ἀνέβη Σουσακίμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἤμαρτον ἐναντίον Κυρίου καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως· τὰ πάντα ἔλαβε· καὶ ἔλαβε τοὺς θυρεοὺς τοὺς χρυσοὺς, οὓς ἐποίησε Σολομών.» Β΄. Παραλ. ιβ΄. 2, 9.

Ὁ σοφὸς Γάλλος Σαμπολλιὼν, Champollion, ὅστις ἔκαμε τοσαύτας ἀνακαλύψεις ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅστις μάλιστα ἐπέτυχε νὰ ἐξηγήσῃ πολλὰ ἱερογλυφικά, ἀναφέρει τι, περιέργως διασαφηνίζον τὸ ἱστορικὸν τοῦτο τεμάχιον. Τὴν 23ην Ἀπριλίου, 1828, ὑπῆγεν εἰς τὸ ἐν Καρνάκ παλάτιον, κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῶν Θηβῶν, καὶ μεταξὺ ἄλλων ζωγραφιῶν ἐπὶ τῶν τοίχων, εἶδε μίαν ἥτις παρίστανεν αὐτὸν τοῦτον τὸν Σουσακίμ. σύροντα εἰς τοὺς πόδας τῆς Θηβαϊκῆς Τριάδος τοὺς ἄρχοντας τριάκοντα ἡττημένων ἐθνῶν· εἰς ἐν δὲ ἀπὸ τὰ ἐκεῖσε σχήματα (τὸ προκείμενον) ἦτο σημειωμένον ὀλόγραφον, ΙΟΥΔΑΜΑΔΕΚ, τὸ βασιλεῖον τῶν Ἰουδαίων, ἢ τοῦ Ἰούδα. «Τοῦτο,» λέγει ὁ Σαμπολλιὼν, «εἶναι ὑπόμνημα εἰς τὸ 14ον κεφάλαιον τοῦ Α. βιβλίου τῶν Βασιλειῶν (ἐδάφ. 25-28) ἢ εἰς Β΄. παραλειπομένων ιβ΄. 2, 9, ὅπου μνημονεύεται ἡ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ ἀνάβασις τοῦ Σουσακίμ, καὶ ἡ ἐπιτυχία τῶν ὅπλων του.» Ἡ φυσιογνωμία εἶναι προφανῶς Ἰουδαϊκῇ. Τὰ δὲ ἱερογλυφικά, ὡς τὴν σήμερον ἐξηγοῦνται, δηλοῦσιν εἰς Ἑλληνικὰ γράμματα

Υ Ο Ι

Δ

Α

Μ

Α

Λ

Ε

Κ

Ἡ εἰκὼν ἐκάστου ἀντικειμένου παριστάνει ἐν γράμματι τὸ πτηνόν, π. χ., δηλοῖ Υ, ἡ χεὶρ Δ, καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἀναγινώσκεται δὲ ὁ πρῶτος στίχος κατὰ τὸ Ἑβραϊκόν, ἐκ δεξιῶν εἰς τὰ ἀριστερά.

Οἱ μεγαλύτεροι ἐχθροὶ τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι οἱ κρατοῦντες τὸν ἀνθρώπον εἰς τὴν ἀμάθειαν, καὶ οἱ ὑποστηρίζοντες τὰς ἀπάτας.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΤΩΝ ΕΥΛΟΓΙΩΝ.

2.

Ἀνακάλυψις καὶ πρόοδος τοῦ Βουτυεμβολισμοῦ (Βασιναρίσματος)—Βιογραφία τοῦ Ἰέννερου.

[Συνέχεια ἀπὸ Σελ. 70.]

Τὸ 1798 ἀνήγγειλεν εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ βουτυεμβολισμοῦ ὁ Ἐδουάρδος Ἰέννερος. Ὁ εὐεργέτης οὗτος τῆς ἀνθρωπότητος ἐγεννήθη τὸ 1749 εἰς τὴν κώμην τῆς Ἀγγλίας Βέρκλειαν (Berkeley), ἀπέχουσαν τοῦ Λονδίνου 113 μίλια. Ἐπηγγέλλετο δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν τὸν χειρουργὸν καὶ φαρμακοπώλην ἀπὸ τοῦ 1773 μέχρι τοῦ 1792, μετέπειτα δὲ τὸν ἱατρὸν. Νέος ἀκόμη καὶ μαθητεύων παρὰ χειρουργῷ τινι, ἤκουσε χωρικὴν λέγουσαν ὅτι αὐτὴ δὲν ἠδύνατο νὰ κολλήσῃ τὰς καθολικὰς εὐλογίας, ἐπειδὴ καὶ εἶχεν ἐκβάλει τὰς ἀγελαδινὰς. Ἐρευνήσας ἐπομένως, ἔμαθεν ὅτι ἐπεκράτει κοινῶς ἡ ἰδέα ὅτι ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀμέλγοντας ἐκολλοῦσαν ἰδιαίτερα τινὰ ἐξανθήματα, γεννώμενα κάποτε ἐπὶ τῆς θηλῆς τῆς δαμάλεως, ὅλως διόλου ἐξησφαλίζοντο ἀπὸ τὰς εὐλογίας. Οἱ ἱατροὶ ὅμως τοῦ τόπου εἶπαν εἰς αὐτὸν ὅτι ἡ ἐντεῦθεν προερχομένη ἀσφάλεια δὲν ἦτο πλήρης· πρὸ πολλοῦ ἐγνώριζον τὴν κοινὴν δοξασίαν, ἥτις εἶχε μάλιστα καὶ κοινοποιηθῆναι εἰς τὸν ἱππότην Γεωργίον Βάκερ, ἀλλὰ καὶ ὁ σοφὸς οὗτος παρημέλησεν αὐτὴν ὡς δημώδη πλάνην. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς μαθητείας του ἀνέφερε πολλάκις ὁ Ἰέννερ τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἰς τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ, καὶ εἰς ἄλλους· πλὴν οὐδεὶς ἐδίδεν ἀκρόασιν, καὶ τινες ἐχλεύαζον καὶ περιεφρόνουν. Ὁ Ἰέννερ μ' ὅλον τοῦτο ἐξηκολούθει, καθότι ἐκ πρώτης ἀρχῆς ἔγινεν ἐπὶ τοῦ πνεύματός του βαθεῖα ἐντύπωσις· ἐνῷ μετῆρχετο τὸ ἐπάγγελμά του εἰς τὴν Βέρκλειαν, παρετήρησεν ὅτι ἦσαν τινὲς, εἰς τοὺς ὁποίους ἦτον ἀδύνατον νὰ μεταδοθῶσιν αἱ εὐλογίαι διὰ τοῦ ἐνοφθαλμισμού, καὶ ὅτι ἅπαντες οὗτοι εἶχον ἐκβάλει τὰ τῶν δαμάλεων ἐξανθήματα· ἦσαν δὲ πάλιν ἄλλοι, οἵτινες εἶχον ἐκβάλει τὰ τῶν δαμάλεων ἐξανθήματα, καὶ μ' ὅλον τοῦτο ἐδέχοντο τὰς εὐλογίας. Ἡ περίστασις αὕτη, μετὰ πολὺν κόπον, ὠδήγησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ὅτι ἡ δαμάλις ὑπέκειτο εἰς ποικίλα ἐξανθήματα, ἐξ ὧν ἐν μόνον εἶδος εἶχε τὴν δύναμιν τοῦ προφυλάττειν ἀπὸ τὰς εὐλογίας, καὶ ὅτι τοῦτο (ὀνομασθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἡ ἀληθὴς βόειος εὐλογία) ἠδύνατο δραστηρίως νὰ μεταδοθῇ εἰς τοὺς ἀμέλγοντας κατὰ μίαν μόνον περίοδον τοῦ δρόμου του.

Περὶ τὸ 1780 συνέλαβε πρῶτον τὴν ἰδέαν ὅτι ἴσως δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀδύνατον νὰ μεταδοθῇ ἡ βόειος εὐλογία, καὶ μετ' αὐτῆς ἡ ἀπὸ τὰς καθολικὰς εὐλογίας προφύλαξις, πρῶτον ἐκ τῆς δαμάλεως εἰς τὸ

ανθρώπινον σῶμα, καὶ ἐντεῦθεν ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον. Τὸ 1788 συμπαρέλαβεν εἰς Λονδῖνον ἰχνογραφίαν τῆς τυχερᾶς νόσου, ὡς φαίνεται εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμελγόντων, καὶ ἔδειξεν αὐτὴν εἰς διαφόρους ἐπιστήμους ἰατρούς· ἀλλ' οὐδεὶς οὐτ' ἐδοθήθησεν οὐτ' ἐνεθάρρουνεν αὐτόν· πανταχοῦ εὗρισκε δυσπιστίαν ἢ χλευασμὸν, καὶ μόνον ἐν ἔτει 1796 ἔκαμε τὸ ἀποφασιστικὸν πείραμα. Τὴν 14ην Μαΐου (ἡμέραν, πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ὁποίας γίνεται εἰσέτι ἐν Βερολίνῳ ἐνιαύσιος ἑορτὴ) ἐμβολιάσθη παιδίον ὀκταετὲς μὲ ὕλην ἐπαρθεῖσαν ἀπὸ τὰς χεῖρας γαλακτοπώλιδος· ἐπέρασε δ' εὐχαρίστως τὴν ἀσθένειαν, καὶ τὴν 1ην τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου ἐνωφθαλμίσθη μὲ τὰς καθολικὰς εὐλογίας χωρὶς οὐδενὸς ἀποτελέσματος. Ὁ Ἰέννερ ἤρχισε τότε ἐκτεταμένην σειρὰν πειραμάτων ταῦτοι-δῶν, καὶ τὸ 1798 ἐξέδωκε τὸ πρῶτον αὐτοῦ ὑπόμνημα, « Ἐρευναν περὶ τῶν Αἰτιῶν καὶ Ἀποτελεσμάτων τῶν Εὐλογιῶν τῆς Δαμάλεως. » Ἐκρίθη δὲ πολλοῦ λόγου ἄξιον, καθότι ἡ ἐν αὐτῷ ἀπόδειξις ἐφαίνετο συμπερασματικὴ· ἀλλὰ διὰ τινὰς μῆνας δὲν εὗρισκετο ὑποκείμενον ἐν Λονδίνῳ, ἐφ' οὗ νὰ δοκιμασθῇ ἡ προτεινομένη μέθοδος, καὶ πολλαχόθεν ἐγίνετο εἰς αὐτὴν αὐστηρὰ ἐπίσης καὶ ἄδικος ἀντίστασις. Δι' ἐν ἔτος ἐφαίνετο ἀμφίβολος ἡ ἐπιτυχία της, ἀλλὰ μετὰ τὴν παρέλευσιν αὐτοῦ ὑπὲρ τοὺς ἐβδομήκοντα τῶν ἐν Λονδίνῳ κυριωτέρων ἰατρῶν καὶ χειρουργῶν ὑπέγραψαν δηλοποιήσιν ὅτι εἶχον εἰς αὐτὴν πλήρη πεποίθησιν. Ἀπόπειρα ἐγένιν ἐπομένως νὰ στερήσωσι τὸν Ἰέννερ ἀπὸ τὴν τιμὴν τῆς ἀνακαλύψεώς του, ἀλλὰ διόλου ἀπέτυχε, καὶ πανταχοῦ ἐπεδαφιλευθήσαν εἰς αὐτὸν ἐπιστημονικαὶ τιμαί. Ἦτο δὲ τόσῳ μᾶλλον ἄξιος αὐτῶν, καθ' ὅσον γνωρίζομεν ὅτι παρεκινεῖτο εἰς τοὺς δημωρελεῖς ἀγῶνάς του ὑπὸ τῆς πλέον καλοῦ φιλανθρωπίας. Τὸ ἐπόμενον ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἡμερολογίου του δεικνύει ὁποῖα αἰσθήματα ἔτρεφε μετὰ τὴν πρώτην ἐπιτυχίαν τῶν πειραμάτων του.—

Ἐνῷ, λέγει, προῶδεν ἡ ἀνακάλυψις, ἡσθάνομην τοσαύτην ἀγαλλίαν προβλέπων ὅτι ἐμελλον νὰ χρησιμεύσω ὡς ὄργανον πρὸς ἀφαίρεσιν ἐκ τοῦ κόσμου μιᾶς τῶν μεγαλύτερων αὐτοῦ ταλαιπωριῶν, καὶ συγχρόνως ν' ἀξιωθῶ εὐδαιμονίας καὶ οἰκιακῆς εἰρήνης, ὥστε πολλάκις, εἰς τοιαύτας ἐλπίδας διδόμενος ἐνῷ περιεπάτου εἰς τοὺς λειμῶνας, ἐπιπτον εἰς εἶδος ἐκστάσεως. Εἶναι δὲ πρὸς ἐμὲ ἀνάμνησις χαροποιὰ ὅτι αἱ σκέψεις αὗται ἐτελείονον πάντοτε μὲ εὐσεβὴ εὐχαριστίαν εἰς τὸ ὄν, ἀφ' οὗ προέρχεται πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον.

Τὰ πρῶτα κωλύματα ὑπερῶς, προῶδεν ἐπομένως ταχύτατα ὁ βουπυεμβολισμός. Τὸ 1799 εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸ στράτευμα ὁ Δουξ Ἐβοράκου· τό-

σον δ' αὐτός, ὅσον καὶ ὁ ἀδελφός του, ὁ πρῶτον βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Γυλιέλμος Δ', ἦσαν πάντοτε θερμοὶ προστάται τῆς νέας μεθόδου. Μέχρι τοῦ 1801, ἑξ̄ χιλιάδες εἶχον βουπυεμβολισθῇ ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ οἱ πλείστοι αὐτῶν δοκιμασθῇ μὲ τὰς καθολικὰς εὐλογίας.

Ἀξιοπαρατήρητον εἶναι ὅτι ἐπὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου καὶ προθυμότερον ὑπεδέχθησαν, καὶ δαφιλέστερον μετεχειρίσθησαν, τὸν βουπυεμβολισμὸν, παρ' ἐπὶ τῆς νήσου ὅπου ἐγεννήθη. Ὁ ἰατρός Δὲ Κάρρος ταχέως εἰσήγαγεν αὐτὸν καθ' ὅλην τὴν Γερμανίαν, καὶ ὁ ἰατρός Σάκκος ἐν Ἰταλίᾳ ἐβουπυεμβόλισεν εἰς ὀκτῶ ἔτη ἑξακοσίας χιλιάδας αὐτὸς ὁ ἴδιος, καὶ δι' ἐπιτρόπου ἄλλας ἑπτακοσίας χιλιάδας. Εἰς τὴν Ῥωσσίαν εἰσήγαγε τὸν βουπυεμβολισμὸν ἡ μήτηρ αὐτοκρατορίσσα, ἥτις ἐπέμφεν εἰς τὸν Ἰέννερ δῶρον ἐξ ὠραίου ἀδάμαντος, καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἐξαίρετον ἐπιστολήν. Τὸ πρῶτον βουπυεμβολισθὲν τέκνον ὠνομάσθη Βατζινδὸφ, καὶ ἔλαβε σύνταξιν ἐτήσιον ἐπὶ ζωῆς. Ἐν Σβεκίᾳ καὶ Δανίᾳ οὐ μόνον ταχέως ἐδέχθησαν, ἀλλὰ καὶ ἠνάγκαζον ἅπαντας νὰ μετεχειρίζωνται αὐτόν. Οἱ Γάλλοι, διὰ τὰς ὑπαρχούσας τότε μετὰ τῶν Ἀγγλῶν διαφορὰς αὐτῶν, ἐβράδυναν μὲν νὰ εἰσάξωσι τὸ βούπυον, ἀλλὰ τὸ 1800 παρεδέχθησαν αὐτὸ μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Ἀφοῦ ἡ νέα μέθοδος εἰσῆχθη εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἔλαβεν ὁ ἰατρός Βάλμης ἐπιτροπικὴν παρὰ τῆς βασιλείσσης νὰ ἐκτείνῃ τὸ ἀγαθὸν εἰς τὰς ἐν Ἀσία καὶ Ἀμερικῇ Ἰσπανικὰς ἀποικίας· ναῦς δὲ καλῶς ἐφωδιασμένη, περιέχουσα ἀριθμὸν τινα τέκνων πρὸς διατήρησιν τῆς ὕλης, περιέπλευσε τὴν σφαῖραν, ὅχι ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐκτελέσῃ φονικὰς κατακτήσεις, ἢ νὰ εἰσάξῃ μεταξὺ ἀπολιτίστων ἐθνῶν διεφθαρμένα ἥθη, ἀλλὰ νὰ διαδώσῃ τὸ ἀντίδοτον εἰς τὸ μέγιστον δηλητήριον φάρμακον τῶν μερῶν ἐκείνων τῆς ἀνθρωπότητος. Εἰς τὰς Ἡνωμένας πολιτείας μετεκομίσθη τὸ 1799, καὶ ἐκεῖθεν βαθμηδὸν εἰς τοὺς αὐτόχθονας Ἰνδοὺς. Εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας, ὅπου ἔκαμνον τρομερὰν θραῦσιν αἱ εὐλογίαι, ὑπερεπεθύμει ὁ Ἰέννερ νὰ μεταδώσῃ τὸ βούπυον· ἀλλ' ἀποτυχία ἤκολούθει ἀποτυχίαν, ἑωσοῦ, διὰ τῆς εὐφυίας τοῦ Δε-κάρρου περιεκλείσθη εἰς κηρίνας σφαίρας, καὶ μετακομισθὲν εἰς Βομβαῖν διὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ταχέως διεδόθη καθ' ὅλην τὴν Ἰνδίαν. Ὁ Μαρ-κέσιος Οὐελλέσλειος (ὁ νῦν Δουξ Οὐελλιγκτῶν) ἐπροσπάθησε τὰ μέγιστα ὑπὲρ τῆς ἐξαπλώσεώς του, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν προλήψεων, ὅσας πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰνδῶν ἡσθάνοντο ἐναντίον αὐτοῦ καθὼ προερχομένου ἐκ τῆς δαμάλεως, τὴν ὁποίαν γνωστὸν ὅτι αὐτοὶ θρησκευτικῶς σέβονται.—Περαιτέρω δὲν θέλομεν ἐξακολουθήσει τὰ περὶ τῆς μεθόδου τοῦ

βουπυεμβολισμού· ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι εἰς ἐξ ἑτῆ διεδόθη καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτεταμένης ταύτης διαδόσεως ἦσαν εὐχάριστα τῶνόντι καὶ ἐκπληκτικά. Εἰς πολλοὺς τόπους αἱ εὐλογίαι ἀμέτρως ἠλαττώθησαν κατὰ τὴν συχνότητα καὶ τὴν φθορὰν, καὶ εἰς ἄλλους ἐφαίνοντο διόλου ἐξωλοθρευμένοι. Ἡ Ταπροβάνη, μετὰ ἐπιδημίαν τῶν εὐλογιῶν, ὡμοιάζειν ἀρχήτερα τόπον ἡρημωμένον· λέγεται ὅτι, κατὰ τὸν μετριώτερον ὑπολογισμόν, ἀφῆρπαζον τὸ ἐκτημόριον τοῦ πληθυσμοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν εἰσαγωγὴν τοῦ βουπύου ἐν ἔτει 1800, ἡ ἐξ αὐτῶν θραῦσις κατέστη ἀσήμαντος. Ἐν Σβεκία καὶ Δανία εἶχον ἐξ ὀλοκλήρου παύσει τὸ 1805. Εἰς τὴν περιοχὴν Ἀνσπάχ, ἐν Βαυαρία, ἐκ πληθυσμοῦ τριακασίων χιλιάδων, μόνον ἐξ θάνατοι ἀπὸ τὰς εὐλογίας ἠκολούθησαν τὸ 1809, καὶ ἀπὸ τότε μέχρι τοῦ 1818 μόνον εἰς· ἐνῶ εἰς τὴν ὁμορον πολιτείαν τῆς Βιρτεμβέργης, ὅπου αἱ προφυλάξεις ἦσαν χαυνότεραι, ἡ νόσος ἐμάστισε τοὺς κατοίκους ἐπιδημικῶς τὸ 1814—17. Κατὰ τὴν ἐν Βερολίῳ ἐπιδημίαν τοῦ 1823, μόνον πέντε ἀπέθανον, ἐνῶ εἰς ἄλλην τινὰ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ βουπύου, χίλιοι ἐξακόσιοι ἀπώλεσθον.

Ὁ δὲ Ἰένερ, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ, ὅστις αἰφνης ἐτελείωσε τὸ 1823, ἐνησχολεῖτο μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας εἰς διάδοσιν τῶν ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως αὐτοῦ ὠφελειῶν, καὶ εἰς τὴν πατρίδα του καὶ εἰς ξένας χώρας· ἔλαβε δὲ τὴν εὐχαρίστησιν, πρὶν ἀποθάνῃ, νὰ ἴδῃ τὸν βουπυεμβολισμόν ἐπεκτείνοντα τὴν ζωὴν εἰς πᾶν μέρος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, καὶ κωλύοντα τὴν θραῦσιν τῆς πλέον φοβερᾶς μαστίγος τοῦ πολυπαθοῦς ἀνθρώπου. Πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἐκόπησαν πέντε μετάλλειαι, ἐξ ὧν αἱ τρεῖς παρήχθησαν ἐν Γερμανίᾳ, ἀνηγέρθη δὲ καὶ ἀνδριὰς εἰς αὐτὸν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς γεννήσεώς του. Ἀλλ' ἀξιοπαρατήρητον εἶναι ὅτι τὰ μόνυ δημόσια μαρτυρικά ὑπολήψεις, ὅσα ἀπέδωκεν ἡ Ἀγγλία εἰς τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὅστις διὰ τῆς ἀβοηθήτου περινοίας καὶ φιλοπονίας αὐτοῦ ἠξήσῃ μαῖλλον τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων παρ' οἱ συνηνωμένοι ἀγῶνες οἰασθῇποτε ἑκατονταετηρίδος, ἦσαν δῶρα ἐκ δέκα χιλιάδων λιτρῶν στερλινῶν, καὶ εἴκοσι χιλιάδων λιτρῶν στερλινῶν, αἵτινες ἐψηφίσθησαν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων ἐν ἔτει 1802 καὶ 1807.

Ἐπεται ἡ συνέχεια.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΘΟΠΟΙΑΣ.

ΟΧΙ ΔΙΑ ΗΜΑΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΑΛΛΑ ΔΙ' ΑΛΛΟΥΣ, εἶναι ὁ μέγας νόμος τῆς φύσεως, ὁ ἐγκεχαραγμένος ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Θεοῦ εἰς πᾶν μέρος τῆς δημιουργίας. Ὅχι δι' αὐτὸν, ἀλλὰ δι' ἄλλους ῥίπτει ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας του· ὅχι δι' αὐτὰ, ἀλλὰ δι' ἄλλους διαχύνουσι τὰ νέφη τὰς βροχὰς των· ὅχι δι' αὐτὴν, ἀλλὰ δι' ἄλλους ἀνοίγει τοὺς θησαυροὺς τῆς ἡγῆ· ὅχι δι' αὐτὰ, ἀλλὰ δι' ἄλλους καρποφοροῦσι τὰ δένδρα, εὐωδιῶσι τὰ ἄνθη, καὶ παριστάνουσι τὰ πολυποίκιλά των χρώματα. Ὡσαύτως, ἐπιδαφιεῦνται εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ θεῖα δῶρα ὅχι μόνον δι' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλους· καὶ ὅποιος, ἀντὶ νὰ διαδίδῃ αὐτὰ, τὰ μεταχειρίζεται μόνον πρὸς ἰδίαν του εὐχαρίστησιν, καὶ κλείεται εἰς τὰ ζοφερά καὶ ψυχρὰ σπήλαια τῆς περιφιλαντίας, παραβαίνει τὸν μέγαν νόμον τῆς κτίσεως, ἀποκόπτει αὐτὸς αὐτὸν ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ τὸν Ποιητὴν του, ἱεροσύλως σφετερίζεται πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ χρῆσιν τὰ χαρίσματα, ὅσα ἔλαβε διὰ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν, καὶ πρέπει νὰ θεωρῇται ὅχι μόνον ὡς ἄχρηστος, ἀλλὰ καὶ ὡς δόλιος ὑπηρέτης, ὅστις, ἀντὶ νὰ πραγματοποιῇ, ἔκρυψε τὸ τάλαντον τοῦ Κυρίου του. Ὅστις ζῇ οὕτω μόνον δι' αὐτὸν, καὶ καταναλίσκει τὰ ἀγαθὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς ἡδονάς, ἡ ἀφιερώνει αὐτὰ εἰς τὸν δαίμονα τῆς φιλαργυρίας, εἶναι ὡς ἄκαρπος βράχος εἰς γόνιμον πεδιάδα, ὡς ἀκανθώδης βᾶτος εἰς καρποφόρον ἄμπελον, — εἶναι ὁ τάφος τῶν χαρισμάτων τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀληθὴς Ἐρημὸς Ἀραβίας τοῦ ἡθικοῦ κόσμου. Καὶ ἂν ὑπὲρ ἑξὶν μεγάλως κατὰ τὰ πλοῦτη καὶ τὴν δύναμιν, ἴσταιται, ἰσχυρὸς καὶ ἀπρόσιτος, ὡς μεμονωμένος ἀπότομος κρημνὸς, ὅστις παριστᾷ μόνον ψυχρὰν καὶ ἄχαριν θεωρίαν, διακόπτει τὰς ζωογόνους ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, παγώνει τὰς ὑποκάτω κοιλάδας μὲ τὴν ζοφῶδη σκιάν του, ἐπανξάνει τὴν δριμύτητα τοῦ διαπεραστικοῦ βορέως, καὶ σύρει τοὺς κεραυνοὺς τοῦ παρωργισμένου οὐρανοῦ. Πόση δὲ διαφορά μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ εὐπροσίτου γηλόφου, ἀνθηροῦ καὶ καρποφόρου, ὅστις ἐλκύει καὶ ὑποδέχεται τὰς δρόσους τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κρατῶν μόνον τὰς ἐξαρκούσας εἰς τὰ πολυάριθμα προϊόντα του, ἀποστέλλει τὰς λοιπὰς νὰ τρέφωσι καὶ γονιμοποιῶσι τὰς εἰς τοὺς πρόποδας αὐτοῦ κοιλάδας.

Η ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ Η ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ.

ΑΝ ἐξέλθῃς τοῦ οἴκου σου πρὸς περιδιάβασιν, καὶ ὑπάγῃς εἰς κῆπον, ὅπου εὐρίσκονται παντὸς εἶδους ὀφθαῖμα ἐν ἀφθονίᾳ, αἰσθάνεσαι φυσικὴν τινα ὁρμὴν νὰ μεδέξῃς ἀπ' αὐτάς· καὶ ὅμως δὲν πράττεις οὕτω, διότι ὁ νόμος σὲ ἐμποδίζει. Τὴν ὥραν τῆς ἀνοίξεως περιφέρεσαι εἰς τὰ δάση καὶ τὰς πεδιάδας, καὶ θεωρεῖς πληθὺς πτηνῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἴσως σ' ἔρχεται ἐπιθυμία γὰρ πυροβολήσης· ἀλλὰ δὲν ἐμπορεῖς, διότι ὁ νόμος τὸ ἀπαγορεύει. Δίδεις τὰ χρήματά σου, καὶ δὲν λαμβάνεις εἰμὴ κομ-

Τὸ 1834 ἐξεδόθησαν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας 623 πρωτότυπα συγγράμματα, ἐξ ὧν 126, ἡ τὸ ἐν πέμπτῳ, ἦσαν μυθιστορικά. Εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν ἐξεδόθησαν, τὸ 1833 ἔτος, 1,112, ἐξ ὧν 71, ἡ τὸ ἐν δέκατον πέμπτῳ, ἦσαν μυθιστορικά. Εἰς δὲ τὴν Γαλλίαν ἀπὸ 7000 συγγραμμάτων ἐκδοθέντων εἰς ἐν ἔτος, 356, ἡ τὸ ἐν εἰκοστῷ, ἦσαν μυθιστορικά.